

Straffebestemmelserne have vi troet at maatte see hen til de foregaaende Bestemmelser for at tilvejebringe den fornødne Overensstemmelse, og i Henhold dertil er Forslaget under Nr. 22 affattet, saaledes at den, der duellerer, ubetinget straffes med simpelt Fængsel, og at hvis Nogen i Duel dræber en Anden eller tilføjer ham betydelige Legemsbeskadigelser, Straffen mindst skal være 3 Maaneders Fængsel. Naar man sammenligner denne Straffbestemmelse med § 206, vil det sees, at Minimum af Straffen dog er højere end i almindelige Slagsmaals-tilfælde. Dette er en simpel Consequens af, at man har foreskrevet, at det at duellere ubetinget er en strafbar Handling. Det rette Forhold troe vi at ramme ved at forhøje Minimum efter § 206, hvor det er 2 Maaneders simpelt Fængsel, til 3 Maaneders simpelt Fængsel for det Tilfælde, at der foreligger en Duel. Hvad Paragraphen om Secundanterne angaaer, er det forekommet os, at den ved 2den Behandling vedtagne § 209 ligeledes burde omændres. For det Første ere disse Ord „Bidner ved Duel“ meget uheldige. Det har naturligviis været de ærede Forslagsstilleres Mening, at dette Udtryk skulde være en Drøftelse af Ordet „Secundanter“, men det fremgaaer ingenlunde af den Maade, hvorpaa dette Udtryk her er brugt, at dette er Meningen. (Mørk: Det er heller ikke Meningen.) Jeg hører, at et af de ærede Medlemmer, der ved 2den Behandling stillede dette Forslag, siger, at dette ikke er Meningen, men er det ikke Meningen, saa ville Ordene kunne omfatte Personer, der vel have været Bidner til Duellen, men ibrigt ikke staae i nogenformelt Forbindelse med den, og som derfor efter almindelige Retsregler ikke retfærdigt kunne belægges med Straf. Denne Unøiagtighed maatte altsaa i ethvert Fald afhjælpes. Men dertil kommer, at det ikke turde være fersvarligt at sætte ubetinget een Maanedes Fængselsstraf for Secundanter ved en Duel, uden Hensyn til, hvilke Følger denne Duel har havt. Man kunde derved komme til det Resultat, at Personer,

der som Secundanter være Bidner til en Duel, som slet ikke medførte nogenformelt Skade, og hvor de paagjældende Hovedmænd, hvis det var simpelt Slagsmaal, i mange Tilfælde slet ikke kunde straffes, skulde straffes med simpelt Fængsel paa mindst een Maaned. Fremdeles er der ogsaa en Mangel ved § 209, som den blev vedtagen forrige Gang, at der ikke deri tages Hensyn til de Omstændigheder, som i det oprindelige Lovudkast være fremhævede som særdeles skærpene, deels nemlig naar Secundanterne have overtraadt de dem særligt paahvilende Pligter, og deels naar de have securderet ved en Duel, vidende om, at Parterne havde vedtaget, at den skulde fortsættes, indtil den Enes Død indtraadte, hvorved Duellen faaer en særlig farlig Charakter, der fortjener en større Strengthed ved Straffens Fastsættelse. Vi have nu i Forslaget under Nr. 23 foreslaaet, at Secundanterne altid skulde straffes med simpelt Fængsel, naar Duellen overhovedet har medført nogen større Skade, medens efter det oprindelige Lovudkast Secundanterne kun skulde straffes, naar Duellen havde medført betydelig Skade, og naar det desuden enten var vedtaget, og Secundanterne vidste, at Duellen skulde fortsættes, indtil Døden indtraadte for een af Parterne, eller Secundanterne havde overtraadt de dem særligt paahvilende Pligter. Vort Forslag indeholder altsaa en Skærpelse af det oprindelige Lovudkast, og dette er gjort for at imødekomme de ærede Forslagsstillere, der fik deres Forslag, den nuværende § 209, vedtagen ved 2den Behandling. Derimod have vi ganske vist ikke foreslaaet Straf for Secundanterne, naar Duellen ikke har medført nogen betydelig Skade, og dette er begrundet deri, at en saadan Bestemmelse ikke vilde være i Harmoni med de foregaaende Paragrapher om Vold i Almindelighed. Derfor man nemlig ikke havde særegne Regler for Secundanter, vilde de Personer, som være Secundanter ved en Duel, hvorunder der blev tilføjet en kun ubetydelig Skade, efter de almindelige Retsregler, ikke kunne belægges med simpelt Fæng-